

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ομαδική έκθεση στην γκαλερί Artevisione

Επιμέλεια: Τρις Κρητικού - Οργάνωση: Νίκος Χιωτίνης - Εγκαίνια: Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου 2025

It sifts from leaden sieves

It reaches to the fence,

It wraps it, rail by rail,

Till it is lost in fleeces;

It flings a crystal veil

On stump and stack and stem, —

The summer's empty room,

Acres of seams where harvests were,

Recordless, but for them...

Emily Dickinson

Waking In Winter

I can taste the tin of the sky — the real tin thing.

Winter dawn is the color of metal,

The trees stiffen into place like burnt nerves.

All night I have dreamed of destruction, annihilations —

An assembly-line of cut throats, and you and I

Inching off in the gray Chevrolet, drinking the green

Poison of stilled lawns, the little clapboard gravestones,

Noiseless, on rubber wheels, on the way to the sea resort.

How the balconies echoed! How the sun lit up

The skulls, the unbuckled bones facing the view!

Space! Space! The bed linen was giving out entirely.

Cot legs melted in terrible attitudes, and the nurses —

Each nurse patched her soul to a wound and disappeared.

The deathly guests had not been satisfied

With the rooms, or the smiles, or the beautiful rubber plants,

Or the sea, Hushing their peeled sense like Old Mother Morphia.

Sylvia Plath

Η ομαδική εικαστική έκθεση «ΧΕΙΜΩΝΑΣ», αποτελεί την καθιερωμένη επετειακή επιμελητική πρόσκληση της Artevisione και του Νίκου Χιωτίνη στην αρχαιολόγο και ιστορικό της τέχνης Ίριδα Κρητικού. Η φετινή πρόταση συμπίπτει με τα επτά χρόνια λειτουργίας της.

Ο τίτλος και η θεματική της έκθεσης που επιλέχθηκαν από την επιμελήτρια, αποτελούν μια ανοιχτή πρόσκληση στην περισυλλογή και την ενατένιση. Στην αποτύπωση ενός ενορατικού πεδίου σιωπηλής ύπαρξης και επανασύστασης. Μια προτροπή λιτής εικαστικής εκφοράς και απόδοσης της ενδοσκοπικής χειμερίας περιόδου που διανύουμε.

Ο Χειμώνας αποτυπώνεται στο συλλογικό αυτό πεδίο έκφρασης με διαφορετικούς τρόπους από τους συμμετέχοντες εικαστικούς, ως εικόνα και επίγευση, ως συνθήκη και ως συναίσθημα. Ως κυριολεξία και ως μεταφορά. Ως γεωγραφικό μα και ως ανθρώπινο τοπίο.

Τα έργα της ενότητας, αποτελούν με άλλα λόγια οπτικά και απτικά αποτυπώματα και θραυσματικά εξομολογητικά ίχνη. Μιλούν άλλοτε για τον Χειμώνα στην πόλη και άλλοτε για τον Χειμώνα στην ύπαιθρο. Για τον Χειμώνα ως ευαίσθητη παλέτα ανεπαίσθητων αλλαγών στην ακινησία. Για τον Χειμώνα ως λευκό μα και ως σκοτάδι, για τον Χειμώνα ως νηφάλιο γαλάζιο. Για τον Χειμώνα ως σιωπή, για τον Χειμώνα ως συμπαντική μουσική του Vivaldi και ως αυτογνωσιακή περιδίνηση του Ταξιδιώτη του Schubert. Για τον Χειμώνα ως πρόκληση ενδοσκοπική. Για τον Χειμώνα ως ερημία, για τον Χειμώνα ως προσμονή Άνοιξης.

Στην έκθεση συμμετέχουν:

Χρήστος Αλατσάκης, Κατερίνα Ασλανίδου, Μαρίνα Βλαχάκη, Δημήτρης Βογιαζόγλου, Κική Βουλγαρέλη, Γιάννης Γαβαλάς, Στρατηγούλα Γιαννικοπούλου, Λεωνίδας Γκέλος, Φάνης Γουλής, Δικαία Δεσποτάκη, Γιώργος Δουατζής, Αργυρώ Δρίβα, Στράτος Ζαργκλής, Βασιλική Ηλιακοπούλου, Αλεξάνδρα Ισακίδη, Μηνάς Καμπιτάκης, Εβίτα Κανέλλου, Γεωργία Κοκκίνη, Νίκος Κρανάκης, Τάσος Λιακόπουλος, Γιώργος Λουλούδης, Αναστάσης Μαδαμόπουλος, Λυδία Μαργαρώνη, Καλλιρόη Μαρούδα, Σταυρούλα Μητσάκου, Μάνος Μπατζόλης, Ορφέας Μπάτσιος, Ρίκα Μπέργιου, Ρούλη Μπούα, Ρόιλα Μπουζέα, Γιάννης Μπρούζος, Μαίρη Νταγιαντά, Βασιλική Πανταζή, Γεύσω Παπαδάκη, Χρίστος Παπαδάκης, Χριστίνα Παρασκευόπουλου, Μαρία Πάστρα, Δημήτρης Παπανικολάου, Μαριέττα Παπαχειμώνα, Μαριέττα Πεπελάση, Στέλιος Πετρουλάκης, Βαγγέλης Πολύζος, Νίκη Πρόκου, Μπάμπης Πυλαρινός, Γιώργος Σαλταφέρως, Βίκυ Σαμουηλίδου, Αντωνία Σιμάτου, Έφη Σούτογλου, Μαρίνα Στελλάτου, Βασίλης Σούλης, Αγάπη Φεσατίδου-Ψαρράκη, Αθηνά Χατζή, Νίκος Χιωτίνης, Νικόλας Χριστοφοράκης, Αριστείδης Χρυσανθόπουλος.